

[Stinus.]

nederlag, hvis DDR kommer ind i WHO, og dernæst anmode udenrigsministeren om en nærmere redegørelse for denne vurdering.

Mener udenrigsministeren, at et eller flere medlemmer af den tyske forbundsdag kunne lade deres stillingtagen til øst-vestaftalerne påvirke, eventuelt ændre i negativ retning, af et sådant dansk skridt nu? Eller mener udenrigsministeren, at et sådant dansk skridt på nuværende tidspunkt kunne influere det forestående delstatsvalg på en sådan måde, at udfaldet af den grund kunne blive til skade for Brandt-Scheel regeringen og for ratifikationen?

Ordføreren for forslagsstillerne (Gert Petersen): Jeg vil gerne takke ordførerne og udenrigsministeren for deres bemærkninger, især var jeg naturligvis glad for at høre, hvad den socialdemokratiske ordfører, og hvad det radikale venstres ordfører havde at sige.

Før på dette fremrykkede tidspunkt at spare tid vil jeg selv afstå fra den store tale i forbindelse med verdenssundhedsorganisationen og simpelt hen gøre hr. Stinus' spørgsmål til mine, dog sådan, at hr. Stinus har forretten til dem, naturligvis, men jeg tror, det vil være praktisk, om jeg simpelt hen gør det klart, at jeg helt deler det synspunkt, hr. Stinus gav udtryk for, og egentlig netop de spørgsmål, han stillede, for jeg synes nok, de var meget relevante. Det skulle ikke være rimeligt, at Danmark stadig afholdt sig fra at stemme om DDRs optagelse i verdenssundhedsorganisationen, så meget desto mere som, efter hvad jeg mener at kunne huske, generalforsamlingen i verdenssundhedsorganisationen først finder sted efter den 4. maj, én af de to magiske datoer, som vi har talt om her tidligere på dagen.

Det er ganske rigtigt, at vi nu i hele Tysklandsspørgsmålet og i Vesttyskland befinder os i netop den situation, hvor det hele står og dirrer. Vi ved ikke, til hvilken side det vil gå. Jeg tror også, at der her i landet efterhånden er en almindelig stemning for, at DDR bør anerkendes, og at vi må have normale forbindelser til DDR. Jeg synes også, at den tanke gik som en rød tråd igennem det; udenrigsministeren sagde; selv om der teknisk set var tale om en afvisning af

det, vi har foreslået — udenrigsministeren må naturligvis korrigere mig, hvis jeg tager fejl — opfattede jeg alligevel, at der var en positiv holdning til de tanker, som ligger bagved.

Vi har i og for sig skudt lavt med dette forslag, også ud fra en erkendelse af den særlige situation, der eksisterer i Tyskland i øjeblikket. Det har været vores opfattelse i modsætning til, hvad jeg ved hr. Poul Hartling har gjort gældende, og hvad jeg også mener udenrigsministeren har gjort gældende, at vi kunne påvirke situationen positivt, og at Danmark burde gøre det ved sådanne begrænsede skridt i retning af normalisering af forholdet mellem Danmark og DDR.

Nu er tiden under alle omstændigheder vidt fremskreden, og det gælder ikke bare klokken, men det gælder også kalenderåret: vi er henne i nærheden af de to datoer. Den 23. april, altså om ganske få dage, holder man valg i Baden-Württemberg, og kun en halv snes dage senere, den 4. maj, finder afstemningen i forbundsdagen sted, så disse forslag, med undtagelse af det, der vedrører verdenssundhedsorganisationen, rækker ind over den 4. maj, om jeg så må sige.

Jeg formoder, vi nu sender forslaget til folketingsbeslutning i udvalg, det vil jeg i hvert fald meget gerne have, og at vi arbejder videre med det dér. Mit parti vil sætte ind på at få forslaget færdigbehandlet inden samlingens slutning, så vi kan nå at få det frem til anden behandling. Og så regner jeg med, at når nu disse magiske datoer er passeret, er de tekniske — jeg vil ikke sige undskyldninger, det vil være for drilagtigt — men vurderinger af, at det er upraktisk og uhensigtsmæssigt lige netop i denne situation, i disse dage, være bortfaldet, sådan at man i løbet af udvalgsarbejdet, og inden vi slutter det, også i bred politisk forstand her i tinget vil være kommet frem til en positiv holdning til forslaget. Hvem ved, det er muligt, vi alle kan blive enige om at udvide det i dets rækkevidde undervejs.

Jeg vil i hvert fald sige — og det skal være min afsluttede bemærkning, for ikke at trække diskussionen i langdrag — som jeg sagde det under debatten her for lidt siden, at når vi har fået afstemningen i forbundsdagen, så vil Brandts forslag enten være vedtaget, og i så fald kan det ikke længere genere dette forslags vedtagelse, at Dan-